

SVÁTOSTNÉ MANŽELSTVÍ

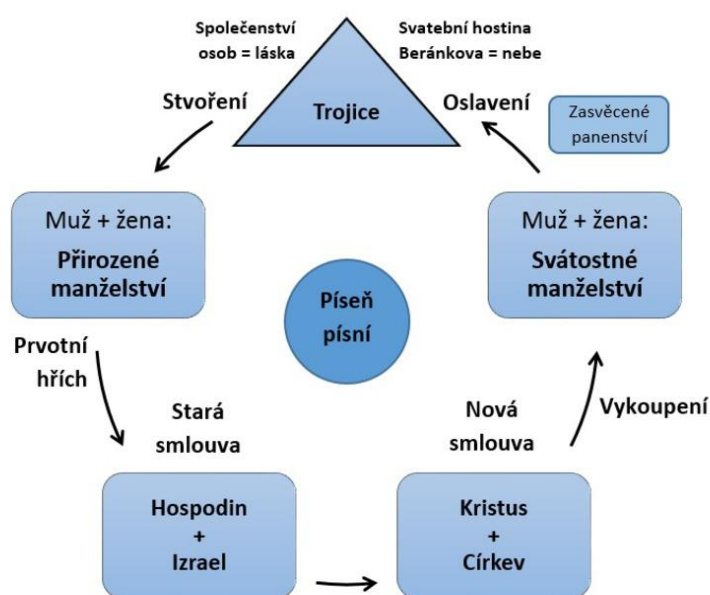
Ve svátostném manželství se setkáváme s Kristem. V životě však není všechno ideální a jednoduché a Kristus nás zve na cestu. To, co není ještě dokonalé, můžeme spolu s ním směřovat k Božímu plánu, který má s každým z nás.

Co myslíte, jaký je rozdíl mezi životem na hromádce, civilním manželstvím a svátostným manželstvím?

Bůh, jenž je láska, stvořil člověka z lásky, a povolal ho k tomu, aby miloval. Když stvořil muže a ženu, povolal je k důvěrnému společenství **života** a k důvěrnému společenství **vzájemné lásky v manželství**. Už nejsou dva, ale jeden. Bůh jim požehnal a řekl: „Plodte a množte se.“

SNUBNÍ TAJEMSTVÍ V DĚJINÁCH SPÁSY

Podívejme se do historie manželství, která je zároveň i současností.

Nejsvětější Trojice

Bůh je láska; společenství osob, mezi kterými probíhá výměna lásky. Jde o vzájemné přebývání, vzájemné sebedarování osob.

Stvoření

Bůh stvořil člověka z lásky a člověka k lásce povolal. To je základní a vrozené povolání každé lidské bytosti.

Prvotní samota

Adam dostal úkol pojmenovat zvířata. Zjistil, že mu tam nikdo není podobný. Cítil se sám a zároveň si uvědomil sám sebe, že je odlišný od zvířat.

Prvotní jednota

Bůh uspává Adama až ve chvíli, kdy Adam touží po bytosti sobě blízké. Adam přijímá Evu – kost z mých kostí... Eva Adama neodmítla, přijala ho. Současně se stali oba navzájem sobě darem. Prožívali jednotu, dokonce i v myšlení...

Prvotní nahota

Byli před hříchem, byli čistí, nevinní. V naprosté jednotě mezi nimi neexistovalo žádné zaměření se na sebe/sobectví. To vše je vyjádřeno slovy nestyděli se, protože v žádném z nich nebyla žádostivost, toužili po dobru druhého.

Přirozené manželství – shrnutí

Prvotní zkušenost samoty, jednoty a nahoty je podmínkou pro jednotu v manželství, protože v Písmu čteme: „Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a **stanou se jedním tělem**“ (Gn 2,24).

Prvotní plán Stvořitele výstižně shrnul Ježíš, když citoval Genesis: „Už tedy nejsou dva, ale jeden.“ (Mt 19,6).

Chcete-li objevit Boží plán pro vaše manželství, odpovědi najdete v četbě a rozjímání Písma svatého. *Např. manželé, kteří čtou úryvky Písma společně si o nich povídají.*

Prvotní hřích

Hřích ničí společenství člověka s Bohem a vztahy lidí mezi sebou navzájem. Bůh už ve chvíli prvotního hříchu měl plán, jak lidi zachránit.

Už jste někdy přemýšleli nad tím, že

- **Bůh miluje svůj lid více než ženich svou nevěstu;**
- **tato láska přemůže i ty největší nevěrnosti?**

Jeho láska dospěje dokonce až tak daleko, že daruje to nejcennější: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna“ (Jan 3,16).

Stará smlouva

Proto Bůh ve svém plánu připravuje svůj lid skrze proroky tak, jak to vidíme ve Starém zákoně, aby člověk mohl být vykoupen z prvotního hříchu, aby došlo ke znovuobnovení společenství s Ním, s Bohem a také mezi lidmi navzájem.

Uprostřed Starého zákona je kniha **Píseň písní**, která ukazuje, jak se v lidské lásce odráží Boží láska: „silná jako smrt“, kterou „neuhasí zátopy vod“ (Pís 8,6-7).

Nová smlouva a vykoupení

Ježíš se sám označil jako „Ženich“ (Mk 2,19) své „Nevěsty“ (církve).

Co to znamená, co si pod tím představít?

Kristus si církev zamiloval, vydal sám sebe za ni; spojil se s ní věčnou smlouvou a nepřestává se o ni starat jako o vlastní tělo. Záleží na naší odpovědi na tuto péči, zdali s ním chceme spolupracovat.

Jak tomu rozumět, jak si představujete spolupráci s Kristem?

(modlit se, přijímat Eucharistii, aktivně rozvíjet vzájemné vztahy...)

Vykoupení

Kristus vykoupil muže a ženu – jejich vztah, jejich emoce, jejich sexualitu, jejich komunikaci a všechny ostatní oblasti jejich manželského života. Kristus položil život za svou snoubenku církev a stejně tak uschoptil manžele, aby milovali Kristovou láskou, tzn. aby jejich láska byla tak silná, že za sebe navzájem budou ochotni položit svůj život, aby jejich láska byla tak silná, aby naplňovali její charakteristiky uvedené ve Velepísni lásky (1Kor, 13).

To je možné, protože Ježíš přišel obnovit původní řád stvoření, rozvrácený hříchem, sám dává sílu a milost žít manželství v novém duchu Božího království.

Svátostné manželství

Jestliže manželé následují Krista, přemáhají sami sebe, berou na sebe svůj kříž, budou moci „pochopit“ původní smysl manželství a žít je s Kristovou pomocí.

Vzpomeňme na prvotní samotu, jednotu, nahotu, na krásu, se kterou Bůh stvořil manželský vztah. **Tato milost křesťanského manželství je ovocem Kristova kříže**, který je pramenem celého křesťanského života.

Přemýšleli jste někdy nad tím, že Kristus položil život za to, abyste mohli žít manželství podle plánu Stvořitele!?

Manžel zpřítomňuje Boží lásku manželce a manželka manželovi.

Tak se manželství stává účinným znamením, svátostí smlouvy mezi Kristem a církví.

Přijetím svátostí manželství manželé obdrží Boží milost a jejich manželství je vyjádřením té milosti.

Vše co v manželství prožívají, je touto milostí posvěceno.

Oslavení a svatební hostina

Můžeme si představit Církev jako matku, která nosila svátostným způsobem křesťana ve svém lůně během jeho pozemského putování.

Naše chápání a představivost naprosto přesahuje tajemství blaženého **společenství s Bohem a se všemi, kteří jsou v Kristu**.

Písmo svaté o tom mluví obrazně: život, světlo, pokoj, **svatební hostina**, víno, království, dům Otce, nebeský Jeruzalém, ráj: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují“ (1 Kor 2,9).

MANŽELSTVÍ JAKO CHRÁM

Manželství můžeme také přirovnat k chrámu. V 1. listu Korintským sv. Pavel píše: Neboť nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh. (1 Kor 6,19)

→ já + ty

Každý jsme chrámem. Proč?

Když vstoupíte do chrámu, jak se tam cítíte, co tam vnímáte?

Každý z nás se máme stávat takovým chrámem, ve kterém přebývá Bůh (*má tam od nás vytvořený jemu hodný/odpovídající prostor*)

→ my

Jaký bude náš společný chrám?

Nejsme už chrámem „já“ a „ty“, ale stáváme se chrámem „my, oba společně dohromady“. Vytváříme tedy chrám našemu manželství, prostor, ve kterém se setkáváme s Bohem a Bůh je uprostřed nás, uprostřed našeho společenství.

→ rodina

Jakým chrámem je náš domov?

Chrám utváříme i naším domovem – domov je místem, kam zveme Boha.

Je důležité uvědomit si, zda jsou v našem domově ještě místa, kam Boha nepouštíme.

Zamysleme se nad slovy: **prostor - chrám – dům**

→ Bůh je ten, kdo nám dává touhu postavit tento dům.

→ Ve skutečnosti je to Bůh, kdo nás zve (pokud jsme mu otevření)

→ On nás v něm čeká, vychází nám vstříc.

Jaký prostor dáváme Bohu v našem životě?

Jak, kdy zveme Boha do našeho společného chrámu?

Stavíme ten prostor společně? Jak, čím?

Domácí církev

Rodina je malé společenství, ve kterém se realizuje církev → je to tzv. domácí církev

Př. s porcí polévky – církev se uskutečňuje v každé rodině, není to něco vzdáleného

Díky svátosti manželství se rodina stává domácí církví.

V jakém stavu je vaše manželství, aby mohla být vaše rodina pravdivou, živou domácí církví?

Jako kdysi Bůh vyšel svému lidu v ústretu úmluvou lásky a věrnosti, tak nyní Spasitel lidí a Snoubenec církve **vychází vstříc věřícím manželům svátostí manželství**. → **Zůstává** pak s nimi, aby manželé milovali jeden druhého ve vzájemné oddanosti s trvalou věrností tak, jako on miloval církev a vydal sám sebe za ni. GS 48

Kdy a jak to poznáme, že nám Bůh vychází vstříc?

- Otevřít se pro Boží působení životem v Boží přítomnosti
 - Je to Bůh, kdo darem vzájemně dává manžela-manželku.
 - Bůh žehná snoubenecké a následně manželské lásce.
 - Ve chvíli, kdy dává lásku jeden druhému, dotýká se Boží lásky.
- je zapotřebí na sobě pracovat

Co myslíte, stačí k dobrému manželství najít si toho pravého?

Je to dobrý základ, ale nestačí.

Potřebujeme 3 důležité věci:

- **pozvat Boha** do svého každodenního vztahu (život ze svátostí)
- usilovat o **ctnosti**
- vědomě se snažit o **dobro druhého** (telos)

Tzn. potřebujeme jít cestou **zrání** manželské lásky

- Manželství je projekt, náš úkol, který nás vede ke zrání lásky. **Proč zrání?**

Měníme se - každý z nás (stárnutí).

Změny také přináší jednotlivé důležité etapy - bez dětí, 1. dítě, 2. dítě, s plínkami, bez plínek, se zuby, bez zubů... :-)

Proměňuje se i naše manželská láska tím, že si na sebe zvykáme (v těch všech změnách).

POSVĚCOVÁNÍ

Posvěcovat se je povoláním každého křesťana – jde o to přijímat vše s vírou z rukou nebeského Otce, **spolupracovat s Boží vůlí** a také **projevovat všem takovou lásku, kterou Bůh miloval svět**. (srov. LG 41)

Evangelium má prostoupit celý náš život = posvěcovat projevy naší lidské lásky.

Dokonce můžeme **gesta lásky vnímat jako liturgii**.

Řeč těla je něco nádherného, něco co manžele navzájem okouzluje...

+ zároveň vstupuje do hluboké zkušenosti prožívaného posvátného tajemství.

Prakticky to znamená, že muž a žena jsou povoláni být **viditelným znamením** Boží tvůrčí lásky.

V manželství nejsou posvěceny nové osoby, ale je posvěcen jejich vztah dohromady – to spojení, intimita, vztahy, kterými činí vás dva jedním tělem.

Co znamená být viditelným znamením?

Pojmenovat konkrétní projevy lásky k druhému: *např. jazyky lásky (které jsou pak vždy projevem lásky k Bohu)*

SVÁTOSTNÉ MANŽELSTVÍ

Manželství je svátost.

Svátost je privilegované místo setkání s Bohem.

Posláním manželů je:

- svědčit navzájem jeden druhému o konkrétní Boží lásce
- a zároveň společně svědčit o Boží lásce ostatním.

Manželé konkrétní Boží přítomnosti zakouší skrze svátost manželství.

„Proč hledáte všechny možné velké věci, usilujete o vztah s Bohem, o to, aby vám život fungoval, když Boží přítomnost je právě ve vašem svátostném manželství, o které nemáte čas pečovat.“

Uvnitř se děje to neviditelné, protože tam působí Kristus (pokud ho zveme)

Kristus je zdrojem milosti svátosti manželství.

- Zůstává s nimi a dává jim sílu následovat ho a brát na sebe svůj kříž, povstávat ze svých pádů, vzájemně si odpouštět, nést břemena jeden druhého,
- „podřizovat se jeden druhému z úcty ke Kristu“ (Ef 5,21)
- a milovat se nadpřirozenou, něžnou a plodnou láskou.

V radostech jejich lásky a jejich rodinného života jim Kristus uděluje už zde na zemi, takže

- jsme schopni zakoušet jednotu jako při stvoření (před hříchem)
- a zároveň také předem okoušet svatební hostinu Beránka.

Svatba svádí k pocitu, že už jsme dosáhli toho nejvyššího, že už se nemusíme snažit.

V každém manželství se však projevují následky dědičné viny (prvotního hříchu Adama a Evy).

- V přirozené rovině vnímáme potřeby našeho já, toho co si sami myslíme, že je správné, touhu po potěšení víc, než to, co by potřeboval ten druhý. Objevuje se i vnitřní zápas mezi tím, co víme, že bychom měli správně dělat a mezi tím, co ve skutečnosti pro druhého a rodinu děláme.
- Pro vítězství v tomto zápase stále potřebujeme Boží milost.
- Svátost znamená, že se Bůh sám zavázal, že nám bude pomáhat. Je na nás, zda jeho pomoc chceme přijmout.
- Manželé čerpají milosti pro svůj vztah ze svátostí.

ŽIVOT ZE SVÁTOSTÍ

Je jen několik skutečností, které spolehlivě přitáhnou Boží milost a to jsou svátosti.

Díky svátostem jsou křesťané schopni stále víc a stále lépe okoušet poklady božského života a rozvíjet se až k dosažení dokonalosti lásky.

Eucharistie – je škola lásky a sebedarování, tzn. skrze ni se učíme žít naše konkrétní manželství a také čerpáme sílu konkrétně lásku projevovat.

Pouze když přijímáme pravidelně Krista, žijeme s ním, v něm, rozjímáme o jeho životě a snažíme se od něj učit, nechat se vést, pak teprve můžeme žít svátost manželství v plnosti

Svátost smíření – je to setkání s milosrdným Bohem, který nám pomáhá se vrátit na cestu svatosti, vrátit se k věrnosti k našemu manželskému slibu.

Skrze svátost smíření jsme schopni

- pravdivěji vnímat sebe, svého manžela/manželku,
- zlepšovat vzájemné vztahy,
- odhlédnout od naší sebestřednosti
- a učit se vzájemnému sebedarování.

Svátost smíření může pomoci konkretizovat jak prožívat naši lásku. (Důležitost předsevzetí)

Svátosti manželům pomáhají, aby dokázali najít sílu např. reagovat vlídně, i když jsou unavení a netrpěliví; nebo když jeden pro druhého udělá něco s láskou, i když se mu nechce.

Právě v takových chvílích přichází Boží milost, která pomáhá vyjadřovat manželskou lásku.

Svátosti tak posvěcují jednoduché úkony všedního života.